

ves af den, der er under forsorg uden for sit hjem.

§ 4. Den hjælp, der af det offentlige ydes en person, over for hvem en anden har forsørgelsespligt, betragtes i det omfang, den overstiger en i henhold til § 3 ydet betaling, tillige som oppebåret af denne sidste.

§ 5. Den fastsatte betaling kan ændres, når forholdene har forandret sig. Undtagelsesvis kan en forfalden ydelse for et kortere tidsrum helt eller delvis eftergives.

Stk. 2. Når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan det for 1 år ad gangen undlades at kræve betaling.

§ 6. Er det i henhold til lovgivningen om retsforholdet mellem ægtefæller eller om børns retsstilling pålagt en person at svare bidrag til en anden person, der modtager hjælp, kan det offentlige for et til hjælpen svarende beløb indtræde i kravet mod den bidragsskyldige. Dette gælder også, selv om der efter reglerne i § 2 ikke længere består forsørgelsespligt i forhold til det offentlige.

Stk. 2. Det offentlige indtræder endvidere i retten til at kræve bidrag fastsat eller til at kræve et allerede fastsat bidrag forhøjet.

Stk. 3. Ved den i stk. 2 nævnte fastsættelse eller forhøjelse af bidrag kan vedkommende myndighed tilsidesætte en aftale om bidrag, såfremt denne må anses for indgået med det formål at hindre det offentlige i at udøve de i denne paragraf omhandlede beføjelser.

§ 7. En fader eller en bidragspligtig til et uden for ægteskab født barn, der ikke har forsørgelsespligt over for barnet efter reglerne i § 2, stk. 2, er, såfremt barnet falder det offentlige til byrde, alene forpligtet over for det offentlige i overensstemmelse med reglerne i § 6.

Kapitel II.

Forsørgelsesstedet.

§ 8. Den kommune, hvor en person opholder sig, er hans forsørgelsessted. Herfra gælder følgende undtagelser:

1) En person, der er indlagt i et offentligt eller privat sygehus, i en af det offent-

lige drevet eller anerkendt institution eller på anden måde er anbragt for offentlig regning, har forsørgelsessted i den kommune, hvor han havde ophold ved indlæggelsen.

2) En person, som modtager hjælp i henhold til § 9, og som inden for de sidste 3 måneder under ophold i en anden kommune har fået hjælp dér efter nævnte bestemmelse, har forsørgelsessted i sidstnævnte kommune, indtil der er forløbet 3 måneder efter, at der senest er ydet ham sådan hjælp i den kommune, han er flyttet til.

3) En person, der i den kommune, hvor han tidligere har haft ophold, har fået hjælp til flytning, uden at betingelserne i § 17 er opfyldt, har i 2 år efter flytningen, eller indtil der er forløbet et tidsrum af 3 måneder, i hvilket der ikke er ydet hjælp, forsørgelsessted i denne kommune.

4) Et barn, der for privat regning er anbragt i en anerkendt institution, har forsørgelsessted i den kommune, hvor forsørgeren opholder sig.

Stk. 2. En person med dansk indfødsret, som fra Færøerne flytter til udlandet, bevarer forsørgelsessted i den kommune, hvor han senest har haft ophold.

Kapitel III.

Forsørgelsesmåden.

Hjælp i almindelighed.

§ 9. Der kan i trangtilfælde ydes hjælp til underhold i eget hjem, til ophold i privat pleje eller til ophold på en institution, der er godkendt efter denne lov. Der kan normalt ikke ydes hjælp til en arbejdsdygtig person, der har eller kan få fuld beskæftigelse på sædvanlige lønvilkår.

Stk. 2. Hjælpen fastsættes efter et skøn i det enkelte tilfælde. Hjælp til underhold må normalt ikke overstige 85 pct. af, hvad der efter lov for Færøerne om folkepension kunne være ydet i den pågældende periode som grundbeløb og som pensionstillæg, bortset fra det beløb, der svarer til bidrag til sygekassen. Til hjælpen kan ydes et tillæg for hvert barn svarende til barnetillægget efter loven om folkepension.

Stk. 3. Ud over den i stk. 2 nævnte hjælp